

Przedmiotowe zasady oceniania z religii

z uwzględnieniem specjalnych potrzeb edukacyjnych

I. Ogólne cele kształcenia

Katecheza jest wychowaniem w wierze dzieci i młodzieży. Obejmuje przede wszystkim wyjaśnianie nauki chrześcijańskiej, podawanej w sposób systematyczny i całościowy w celu wprowadzenia w pełnię życia chrześcijańskiego:

- 1) Wprowadzenie w podstawowe prawdy wiary i życie chrześcijańskie zgodnie z nauką Jezusa Chrystusa poprzez przeżywanie świąt i obchody roku liturgicznego w społeczności parafialnej oraz modlitwę.
- 2) Doprowadzenie do pełnego uczestnictwa we Mszy Świętej, pogłębienie łączności z Kościołem, kształtowanie sumienia i poszerzanie podstawowych prawd wiary w oparciu o Ewangelię.
- 3) Pogłębianie religijności przez świadome uczestnictwo w życiu Kościoła, zwłaszcza wprowadzenie w rok liturgiczny, kształtowanie sumienia przez zwrócenie uwagi na apostolską rolę młodego człowieka w domu i w szkole.
- 4) Poznawanie i pogłębianie przeżywania Eucharystii jako centrum życia chrześcijańskiego oraz dalsze kształtowanie postaw moralnych katechizowanych.
- 5) Wprowadzenie w Pismo Święte, w jego teologię Przymierza, obietnicy i jej wypełnienia od Abrahama do Chrystusa. Wszczepienie chęci nieustannego poznawania Boga i Jego zbawczego urzeczywistniania się w sakramentach świętych.
- 6) Zapoznanie z tematami dotyczącymi Chrystusa i Kościoła, poznanie roli Ducha Świętego, Słowa Bożego i liturgii w życiu Kościoła
- 7) Poznawanie zasad etyki chrześcijańskiej i moralnej wypływającej z Objawienia, kształtowanie osobowości odpowiedzialnie pełniącej swoje zadania w społeczności, pogłębienie świadomości współdziałania z Chrystusem w dziele zbawienia, kształtowanie umiejętności chrześcijańskiego spojrzenia na życie, odpowiedzialności w małżeństwie i rodzinie oraz w społeczeństwie.

II. Treści kształcenia – wymagania szczegółowe/ również dla uczniów ze specjalnymi wymaganiami edukacyjnymi

Wymagania ogólne I etapu edukacyjnego:

I. Interpretacja życia w świetle wiary: Uczeń pogłębia świadomość dzieciństwa Bożego rozpoczętego na chrzcie świętym i odnajduje ślady Boga w otaczającym świecie; poznaje podstawowe prawdy wiary.

II. Wprowadzenie w rozumienie sakramentów Eucharystii oraz pokuty i pojednania: Uczeń poznaje cel uczestnictwa w Eucharystii i sakramencie pokuty i pojednania, nabywa motywację do regularnego i pogłębionego uczestnictwa w tych sakramentach.

III. Kontakt z Bogiem w liturgii i modlitwie: Uczeń poznaje sposoby uczestniczenia w liturgii, zwłaszcza we Mszy Świętej oraz wydarzeniach roku liturgicznego; pogłębia umiejętność wyrażania w znakach własnej religijności; rozwija sposoby uczestniczenia w modlitwie dziękczynienia, uwielbienia, przepraszania i prośby.

IV. Postawa moralna: Uczeń pogłębia rozumienie Przykazań Bożych, a także motywację wiary w ich przestrzeganiu; rozwija umiejętności społeczne niezbędne do życia w grupie rówieśników, rodzinie i szkole.

Zadania katechezy	Zadania nauczyciela religii	Treści – wymagania szczegółowe	
		Wiadomości	Uczeń
Rozwijanie poznania wiary	Kształtowanie świadomości religijnej.	Istnienie religijnego wymiaru rzeczywistości.	- wskazuje owoce chrztu świętego i zobowiązania wynikające z jego przyjęcia.

	Kształtowanie umiejętności odnajdywania śladów Boga w świecie oraz przyjmowania objawienia.	Sposoby poznania Boga. Pismo Święte księgą wiary. Bliskość i obecność Boga wśród nas i w naszym życiu.	- wskazuje, że Bóg zaprasza do przyjaźni, jest zawsze blisko nas, obdarza łaską, - odnajduje w codzienności ślady Bożych darów i umie dziękować za nie, - wskazuje znaczenie Pisma Świętego w życiu człowieka, - uważnie słucha słów Pisma Świętego.
	Przedstawienie podstawowych prawd wiary.	Bóg Stworzycielem świata. Jezus Słowem Boga. Chrystus umarł i zmartwychwstał dla nas. Duch Święty prowadzi i umacnia życie Kościoła. Jedność działania Ojca, Syna i Ducha Świętego. Kościół realizujący posłannictwo Jezusa Chrystusa. Powtórne przyjście Pana. Konieczność dla zbawienia łaski, darmowego daru Bożego.	- wskazuje najważniejsze przymioty Boga, - omawia teksty potwierdzające wiarę w zmartwychwstanie Jezusa, - opowiada o Zesłaniu Ducha Świętego, - wskazuje, w jaki sposób może wyrazić wdzięczność Panu Jezusowi za dar Jego ofiary, - opowiada o wierze w powtórne przyjście Jezusa, - opowiada o misji Kościoła, - uzasadnia konieczność łaski Bożej dla zbawienia.
	Ukazanie ogólnych zarysów historii zbawienia jako działania miłosiernego Boga w dziejach świata i ludzi.	Stworzenie świata, ludzi i aniołów. Grzech ludzi. Obietnica zbawienia. Prorocy przekazicielami obietnicy. Maryja Matką Chrystusa i naszą Jezus obiecanym Zbawicielem. Publiczna działalność Jezusa.	- wyjaśnia, że stworzenie jest przejawem miłości Bożej, - omawia teksty mówiące o działaniu Boga, - wyjaśnia pojęcia <i>anioł</i>, <i>szatan</i>, <i>zbawienie</i>, <i>grzech</i>, <i>prorok</i>, <i>apostoł</i>.
Wychowanie liturgiczne	Kształtowanie umiejętności włączenia się w świętowanie wiary ludu Bożego (liturgia,	Sakramenty święte. Sens i przesłanie poszczególnych okresów roku liturgicznego. Zwyczaje związane z obchodami	- wymienia sakramenty święte, - wyjaśnia podstawowe gesty, znaki i symbole liturgiczne, - wskazuje na religijny wymiar

	rok liturgiczny, polska tradycja okresów liturgicznych).	Świąt Bożego Narodzenia i Wielkanocy. Niedziela pamiątką zmartwychwstania. Podstawowe gesty, znaki i symbole liturgiczne. Nabożeństwo różańcowe, drogi krzyżowej, majowe, czerwcowe.	Świąt Bożego Narodzenia i Wielkanocy, - kojarzy nabożeństwo drogi krzyżowej, różańcowe, majowe i czerwcowe z czcią do Jezusa ukrzyżowanego, Maryi i Najświętszego Serca Jezusowego, - wskazuje elementy świętowania niedzieli, - wskazuje elementy świętowania Wielkanocy.
	Kształtowanie postawy zaufania jako podstawy nawrócenia i pokuty – fundamentów pełnego przeżycia sakramentu pokuty i pojednania.	Bóg Miłosiernym Ojcem. Pojęcie sakramentu pokuty i pojednania. Warunki sakramentu pokuty i pojednania. Pierwsze piątki miesiąca.	- wyjaśnia pojęcie miłosierdzia Bożego, - określa sposoby walki z grzechem, - wskazuje, co dokonuje się w sakramencie pokuty i pojednania, - wskazuje, jak należy przygotować się do sakramentu pokuty i pojednania, - wyjaśnia, dlaczego należy systematycznie korzystać z sakramentu pokuty i pojednania.
	Pomoc w pełnym i aktywnym uczestnictwie w Eucharystii.	Eucharystia ofiarą Chrystusa i Kościoła, sakramentem jedności i miłości zbawczej, krzepiącej uczty, obecności Chrystusa. Poszczególne części Mszy Świętej (znaczenie gestów, obrzędów, postaw, pozdrowień i wezwań).	- opowiada o ustanowieniu Eucharystii, - wskazuje, że Eucharystia jest ofiarą Chrystusa i Kościoła, - opowiada o tym, co dzieje się podczas poszczególnych części Mszy Świętej, - wskazuje, jak należy przygotować się do uczestnictwa we Mszy Świętej i przyjęcia Komunii Świętej, - wyjaśnia pojęcia <i>post eucharystyczny</i>, <i>Komunia Święta</i>, <i>Najświętszy Sakrament</i>.
Formacja moralna	Ukazanie wybranych wydarzeń z historii zbawienia odnoszących się do życia ucznia.	Wiara źródłem ludzkiej życzliwości, pogody ducha, radości. Nauczanie Jezusa w przypowieściach.	- omawia wybrane przypowieści Jezusa, - podaje przykłady niesienia pomocy innym,

		Pomoc chorym i cierpiącym.	- rozwija postawę zaufania do Pana Boga i odpowiedzi na Jego wezwanie.
Kształtowanie sumienia na podstawie przykazania miłości w Dekalogu i Ewangelii.	Pojęcie sumienia. <i>Dekalog</i> wyrazem troskliwej miłości Boga wobec ludzi. Treść i znaczenie poszczególnych przykazań <i>Dekalogu</i>.	- opowiada o znaczeniu sumienia, - wyjaśnia, jakie postawy sprzeciwiają się Bożym przykazaniom, - wskazuje, jak w codziennym życiu należy zachowywać przykazania Boże, - wyjaśnia, na czym polega wiara w Boga, zaufanie i szacunek do Niego, - uzasadnia, dlaczego niedziela jest najważniejszym dniem chrześcijanina, - charakteryzuje, na czym polega postawa szacunku wobec rodziców i innych dorosłych oraz właściwe odniesienia do drugich: wdzięczność, gotowość do dzielenia się z innymi, wzajemne obdarowywanie się, przepraszanie, - wyjaśnia zagrożenie zdrowia własnego i innych, - prezentuje właściwe postawy w stosunku do otaczającego środowiska, przyrody oraz własnego ciała, - uzasadnia postawę szacunku i troski o własność swoją, cudzą i wspólną, - wyjaśnia, na czym polega postawa prawdomówności i uczciwości, - uzasadnia szacunek do wartości doczesnych.	
Kształtowanie umiejętności szukania płaszczyzn szerzenia dobra i	Dobro otrzymywane od Boga. Sposoby czynienie dobra w klasie, rodzinie, parafii.	- wskazuje, jak należy troszczyć się o dobro wspólne: klasowe, rodzinne, parafialne, - odróżnia dobro od zła,	

	królestwa Bożego w swoim środowisku.		- wykazuje wrażliwość na przejawy dobra i zła, - przejawia postawę życzliwości i koleżeństwa wobec rówieśników.
	Kształtowanie umiejętności rozwoju własnej osobowości na przykładzie wzoru świętych.	Postaci biblijne przykładem życia wiary. Przykłady życia według Ewangelii.	- wskazuje, w czym może naśladować postaci biblijne i świętych.
Wychowanie do modlitwy	Kształtowanie umiejętności nawiązywania dialogu z Bogiem i udzielania odpowiedzi na Jego apel.	Pojęcie i formy modlitwy, postawy modlitewne. Jezus wzorem modlitwy. Maryja, Matka Jezusa i nasza, wzorem rozmodlenia.	- wskazuje cechy modlitwy, - odróżnia modlitwę od innych wypowiedzi i działań ludzkich, - zna wybrane modlitwy, pieśni i piosenki.
	Kształtowanie umiejętności modlitwy dziękczynnej, chwalebnej, przebłagalnej, błagalnej, prywatnej i liturgicznej.	Modlitwa indywidualna i wspólnotowa. <i>Ojcze nasz</i> i inne modlitwy.	- formułuje samodzielnie modlitwę, w której wielbi Boga, dziękuje Bogu, prosi i przeprasza Boga, - omawia wybrane prośby modlitwy <i>Ojcze nasz</i>, - wskazuje przykłady modlitwy w Biblii, - odróżnia modlitwy prośby, dziękczynienia, przeproszenia i uwielbienia, - wskazuje sytuacje, w których się modli.
Wychowanie do życia wspólnotowego	Kształtowanie umiejętności nawiązywania kontaktów z rówieśnikami i dorosłymi.	Pozdrowienia świeckie i chrześcijańskie. Postawy służące słuchaniu drugiego człowieka i dobremu zrozumieniu ich słów. Charakterystyczne cechy koleżeństwa i przyjaźni.	- wskazuje, jak tworzyć wspólnotę i jedność w klasie, rodzinie, - dobiera właściwe formy komunikowania się z innymi, - wskazuje, jak trzeba pielęgnować przyjaźń.
	Kształtowanie świadomości przynależenia do Kościoła.	Kościół <i>przestrzeni</i> gromadzenia się wspólnoty wierzących. Przykazania kościelne.	- wskazuje, jak tworzyć wspólnotę i jedność w parafii, - wyjaśnia poszczególne przykazania kościelne.
	Pomoc w zaangażowaniu w różne wspólnoty życia.	Uczynki miłosierdzia.	- wskazuje, co jako dziecko może uczynić dla Kościoła-wspólnoty oraz wspólnoty świeckiej.

Wprowadzenie do misji	Kształtowanie postawy świadectwa wiary w codziennym życiu.	Jezus posyła swoich uczniów na cały świat z Ewangelią. Chrześcijanin troszczy się, by Jezus i Jego dzieło dotarło do wszystkich, którzy Go nie znają.	- wskazuje, na czym polega dobre wypełnianie czynów apostoelskich w codziennym życiu, - wyjaśnia, po co dzielić się z innymi swą wiedzą o Bogu.
-----------------------	--	--	--

Wymagania ogólne II etapu edukacyjnego:

I. Odbiór, analiza i interpretacja tekstów o charakterze religijnym: Uczeń rozwija sprawność uważnego słuchania Pisma Świętego, katechizmu i innych tekstów, umiejętność rozumienia znaczeń słownictwa religijnego; rozwija umiejętność poszukiwania interesujących go wiadomości, a także ich porządkowania oraz poznawania dzieł sztuki religijnej; poznaje teksty biblijne i inne teksty religijne niezbędne dla tego etapu rozwoju religijnego; uczy się je odbierać świadomie i refleksyjnie; rozwija zainteresowania różnymi dziedzinami religii; poznaje specyfikę sposobów wypowiedzi o charakterze religijnym; w kontakcie z tekstami biblijnymi i innymi tekstami religijnymi kształtuje chrześcijańską hierarchię wartości, swoją wrażliwość, gust estetyczny, poczucie własnej tożsamości ucznia Chrystusa i postawę miłości Kościoła i Ojczyzny.

II. Tworzenie wypowiedzi: Uczeń rozwija umiejętność wypowiadania się w mowie i w piśmie na tematy poruszane na zajęciach, związane z poznawanymi tekstami biblijnymi i innymi tekstami o charakterze religijnym i własnymi zainteresowaniami; dba o poprawność wypowiedzi własnych, a ich formę kształtuje odpowiednio do celu wypowiedzi.

III. Zainteresowanie problematyką kościelną: Uczeń zadaje pytania, *dlaczego jest tak, jak jest?* i *czy mogłoby być inaczej?* w odniesieniu do obecności Kościoła w świecie oraz próbuje odpowiedzieć na zadane pytania.

IV. Zaciekawienie otaczającym światem i praktyczne wykorzystanie wiedzy religijnej: Uczeń stawia pytania dotyczące zjawisk zachodzących w jego najbliższym otoczeniu i w społeczności świeckiej i kościelnej, prezentuje postawę badawczą w poznawaniu relacji: Kościół – świat przez poszukiwanie odpowiedzi na pytania: *dlaczego?, jak jest?, co się stanie, gdy?*; rozpoznaje podstawowe sytuacje zagrażające zdrowiu i życiu oraz podejmuje działania zwiększające bezpieczeństwo własne i innych, świadomie działa na rzecz ochrony zdrowia własnego i szacunku dla zdrowia innych; mając świadomość, że świat został stworzony przez Boga, szanuje przyrodę i dorobek kulturowy społeczności.

V. Postawa moralna: Uczeń prezentuje refleksyjną postawę wobec człowieka, jego natury, powinności moralnych oraz wobec różnych sytuacji życiowych; rozpoznaje swoje obowiązki wobec najbliższego otoczenia, rodziny i szkoły; rozpoznaje podstawowe wartości i dokonuje właściwej ich hierarchizacji; wyraża opinie i wartościuje zjawiska społeczno-religijne na poziomie społeczności szkolnej i społeczności lokalnej.

Zadania katechezy	Zadania nauczyciela religii	Treści – wymagania szczegółowe	
		Wiadomości	Uczeń
Rozwijanie poznania wiary	Zainteresowanie przesłaniem Bożym.	Wiara jako dar i zadanie: motywacja do poznawania różnych tekstów biblijnych i ich przesłania oraz do poznawania nauczania Kościoła.	- wskazuje, dlaczego chrześcijanin powinien poznawać Objawienie Boże i nauczanie Kościoła.

	Uzdalnianie do odczytania w nauczaniu biblijnym wezwania Bożego dla własnego życia.	Podstawowe wiadomości o Piśmie Świętym (wybrane nazwy ksiąg i ich autorzy, najprostsze zasady interpretacji). Słowo Boże jako odpowiedź na ludzkie pytania i pomoc w kształtowaniu ludzkiego życia.	- odnajduje i interpretuje poszczególne fragmenty Pisma Świętego, - integruje wydarzenia biblijne z liturgią, rokiem liturgicznym i zwyczajami, aktualnymi wyzwaniem życiowymi.
	Pomoc w odkrywaniu wiary jako fundamentalnego czynnika w zrozumieniu świata i własnego życia.	Symbol wiary. Przesłanie wybranych fragmentów biblijnych dotyczących stworzenia, miłosierdzia, opatrności i miłości Boga Ojca (na przykładzie narodu wybranego), życia i dzieła Jezusa Chrystusa. Duch Święty w życiu Kościoła i chrześcijanina.	- referuje wydarzenia i teksty biblijne odnoszące się do podstawowych prawd wiary Kościoła, - opisuje działanie Ducha Świętego w Kościele i w świecie, - wskazuje na związki Biblii, wiary i Kościoła z życiem narodu.
Wychowanie liturgiczne	Rozwijanie umiejętności symbolizowania, czynnego, świadomego i radosnego włączenia się w liturgię Kościoła.	Symbolika liturgiczna, zwłaszcza Eucharystii. Sakramenty, ich podział i istota, biblijne podstawy. Czynności wykonywane podczas sakramentów. Eucharystia sakramentem miłości.	- posługuje się symbolami, odczytuje je i interpretuje, - wskazuje biblijne podstawy sakramentów, - wskazuje proste teksty liturgiczne odnoszące się do poszczególnych sakramentów, - wyjaśnia znaczenie sakramentów w życiu chrześcijańskim, - wskazuje konsekwencje wynikające z sakramentów, zwłaszcza chrztu, Eucharystii oraz pokuty i pojednania.
	Pomoc w pogłębionym przeżywaniu roku liturgicznego.	Istota okresów liturgicznych. Aktualizacja zbawczych wydarzeń w liturgii roku kościelnego.	- wskazuje proste teksty liturgiczne odnoszące się do roku liturgicznego, - wskazuje związek okresów liturgicznych z życiem chrześcijańskim, - wskazuje, jak może czynnie, świadomie włączyć się w liturgię roku Kościoła.
Formacja	Przygotowanie do interpretowania	<i>Dekalog i Błogosławieństwa</i> wyrazem troski Boga o	- wskazuje różnicę między dobrem i złem w

moralna	własnego doświadczenia życiowego w świetle wezwania Bożego (rozwój sumienia).	szczęście człowieka. Świętowanie i spędzanie wolnego czasu po chrześcijańsku. Hierarchia wartości oparta na wierze. Wierność Bogu.	podstawowych sytuacjach moralnych, - dostrzega konsekwencje dobra i zła, - wskazuje, jak zastosować wskazania prawa Bożego w konkretnych sytuacjach życiowych, - rozumie, co znaczy być odpowiedzialnym, - wskazuje, jak pracować nad rozwojem sumienia chrześcijańskiego, - uzasadnia wartość sakramentu pokuty i pojednania.
	Rozwijanie refleksyjnej postawy wobec zobowiązań moralnych.	Wartość życia i zdrowia oraz ich zagrożenia. Trudne sytuacje życiowe: choroba, śmierć.	- wskazuje chrześcijańskie motywy wyborów w codziennym życiu, - przejawia refleksyjną postawę wobec różnych sytuacji życiowych i zobowiązań moralnych.
	Uświadomienie przemian okresu preadolescencji.	Przemiany okresu preadolescencji.	- rozwija pozytywny stosunek do daru płciowości.
Wychowanie do modlitwy	Pomoc w otwarciu się w modlitwie na Boga.	Modlitwa podstawą życia chrześcijańskiego	- przejawia postawę szacunku i zaufania Bogu, - wyraża słowami modlitwę dziękczynienia, uwielbienia, przeproszenia i prośby.
	Zaznajomienie ze sposobami i rodzajami modlitwy oraz z biblijnymi wzorami modlitwy.	Różne sposoby i rodzaje modlitwy w oparciu o przykłady biblijne. Modlitwa wspólnotowa czynnikiem budowy wspólnoty wiary.	- formułuje modlitwy tekstami biblijnymi i własnymi słowami, - podaje przykłady ludzi modlitwy, - wskazuje na wybranym przykładzie wpływ modlitwy na życie człowieka.
Wychowanie do życia wspólnotowego	Wspieranie poczucia przynależności, posiadania własnego miejsca w społeczności oraz odczytywanie	Pojęcie wspólnoty. Wartości stanowiące fundament relacji międzyludzkich. Podstawowe wspólnoty życia	- rozwija poczucie przynależności do różnych wspólnot: Kościoła, narodu, rodziny, grupy szkolnej i koleżeńskiej, - angażuje się we własny

	zadań z tej przynależności wynikających.	– postawy, prawa i obowiązki członka tych wspólnot w wymiarze indywidualnym i społecznym.	rozwój emocjonalny i społeczny.
	Budzenie pogłębionej motywacji do odpowiedzialnego uczestnictwa w różnych wspólnotach.	Postawa odpowiedzialności za innych. Zadania wobec rodziny, klasy, szkoły, grupy rówieśniczej, narodu, Kościoła. Wartość szacunku dla siebie i innych ludzi.	- podejmuje wysiłek uczestnictwa w życiu Kościoła, rodziny, szkoły i społeczeństwa, - reaguje na niewłaściwe zachowania w określonej grupie, - włącza się w akcje pomocy potrzebującym, - rozwiązuje podstawowe sytuacje w duchu wiary chrześcijańskiej.
Wprowadzenie do misji	Prowadzenie do postawy odpowiedzialności i podejmowania zadań w środowisku życiowym.	Pojęcie apostołstwa. Zadania chrześcijanina w życiu społecznym. Możliwości własnego zaangażowania się w misję Chrystusa.	- wskazuje własne miejsce w rodzinie, szkole, Kościele i innych społecznościach, - odpowiedzialnie podejmuje własne zadania w najbliższym otoczeniu, - włącza się w różne formy apostołstwa oraz pomocy misjom <i>ad gentes</i> .
	Budzenie świadomości potrzeby budowania własnej wiary w łączności z innymi – świadectwo życia.	Misja chrześcijanina w Kościele i świecie. Święci świadkami wiary.	- wskazuje, w jaki sposób może naśladować postaci świętych, - wskazuje, w jaki sposób może dawać świadectwo wiary w podstawowych sytuacjach życia codziennego.

Treści – wymagania szczegółowe dla uczniów z orzeczeniem:

Podstawowe wiadomości o Bogu w Trójcy, Maryi, wydarzeniach biblijnych, Piśmie Świętym (podział na Nowy i Stary Testament) znajomość symboli religijnych, podstawowych modlitw, przykazań, głównych świąt liturgicznych, zasad wiary, sakramentów.

Odróżnianie dobra od zła i ich konsekwencje, przejawianie postawy życzliwości wobec każdego bliźniego

Sposoby dostosowania wymagań :

- wydłużanie czasu pracy oraz czasu na zrozumienie prezentowanych treści,
- podawanie atrakcyjnego wizualnie materiału mniejszymi partiami,
- uwzględnianie problemów z funkcją pamięci logicznej i abstrahowania,
- angażowanie ucznia do wypowiedzi ustnej uporządkowanej,
- formułowanie krótkich i precyzyjnych poleceń,
- uwzględnianie przy ocenianiu możliwości wystąpienia błędów mających związek z wadą

wymowy,

- stosowanie dodatkowych wyjaśnień w przypadku poleceń dotyczących wykonania zadania,
- stosowanie różnego rodzaju wzmocnień np. pochwały, zachęty,
- stosowanie zasady oceniania rzeczywistych indywidualnych postępów w nauce a nie stanu faktycznego.

Treści kształcenia wynikające z podstawy programowej oraz wymagania dla uczniów dostosowane do każdej jednostki lekcyjnej zawartej w podręczniku podano w **rocznych planach wyników** opracowanych dla wszystkich poziomów nauczania.

Ustalenie wymagań programowych w obrębie poszczególnych poziomów oraz zastosowanie ich w określonych ocenach osiągnięć uczniów:

Ocena CELUJĄCA

- Wiedza – uczeń opanował wszystkie wymagania na ocenę bardzo dobrą. Posiada zasób wiadomości określonych w programie nauczania religii w danej klasie. Ponadto biegle posługuje się zdobytymi wiadomościami, proponując rozwiązania sytuacji związanych z życiem religijnym. Pogłębia wiadomości, uczestnicząc w zajęciach koła religijnego.
- Umiejętności – uczeń wszystkie zadania na lekcjach wykonuje samodzielnie. Pomaga innym w rozwiązywaniu zadań na lekcji i poza nią.
- Aktywność – uczeń wyróżnia się aktywnością na lekcjach. Uczestniczy w konkursach szkolnych, międzyszkolnych. Angażuje się w różne zadania na lekcjach, np. czytanie lub z własnej inicjatywy czyta, śpiewa na mszach świętych, nabożeństwach okolicznościowych i wykonuje inne zadania w parafii lub na rzecz środowiska lokalnego, np. poprzez działania o charakterze wolontariackim.
- Pilność i sumienność – Prace posiadają walor estetyczny i spełniają kryteria określone przez nauczyciela. Wzorcowo prowadzi zeszyt przedmiotowy oraz zeszyt ćwiczeń.

Ocena BARDZO DOBRA

- Wiedza – uczeń opanował wszystkie wymagania na ocenę dobrą. Posiada zasób wiadomości określonych w programie nauczania religii w danej klasie.
- Umiejętności – uczeń samodzielnie rozwiązuje skomplikowane zadania na lekcjach.
- Aktywność – uczeń zgłasza się na lekcjach. Angażuje się w różne zadania na lekcjach.
- Pilność i sumienność – uczeń odrabia wszystkie prace domowe. Posiada zeszyt przedmiotowy, zeszyt ćwiczeń i podręcznik. Samodzielnie odrabia prace domowe. Prace spełniają kryteria określone przez nauczyciela.

Ocena DOBRA

- Wiedza – uczeń opanował wszystkie wymagania na ocenę dostateczną. Bezbłędnie definiuje pojęcia; opowiada o wydarzeniach opisanych w Piśmie Świętym i związanych z rokiem liturgicznym.
- Umiejętności – uczeń modli się samodzielnie. Rozwiązuje samodzielnie niezbyt skomplikowane zadania na lekcjach. Samodzielnie wykonuje zadania. Pracuje w grupie.
- Aktywność – uczeń zgłasza się na lekcjach. Posługuje się poprawną terminologią.

- Pilność i sumienność – uczeń odrabia prace domowe samodzielnie. Nie popełnia

błędów. Prowadzi zeszyt przedmiotowy, zeszyt ćwiczeń i posiada na lekach podręcznik, z którego korzysta. Prace domowe nie zawsze spełniają kryteria określone przez nauczyciela.

Ocena DOSTATECZNA

- Wiedza – uczeń opanował wszystkie wymagania na ocenę dopuszczającą. Własnymi słowami tłumaczy pojęcia poznane na lekcji religii. W wypowiedziach pojawiają się błędy wymagające korekty katechety.
- Umiejętności – uczeń śpiewa z innymi pieśni i piosenki religijne. Nie ma problemów z zachowaniem się na katechezie. Rozwiązuje samodzielnie proste zadania. Modląc się, popełnia błędy w treści ich formuł.
- Aktywność – uczeń zgłasza się na lekcjach, ale w jego wypowiedziach pojawiają się błędy. Podczas lekcji przy wykonywaniu ćwiczeń potrzebuje pomocy katechety.
- Pilność i sumienność – uczeń odrabia prace domowe, lecz potrzebuje pomocy innej osoby. Popełnia błędy. Posiada na lekcjach zeszyt przedmiotowy, zeszyt ćwiczeń i podręcznik. Zadania na lekach próbuje wykonywać samodzielnie

Ocena DOPUSZCZAJĄCA

- Wiedza – uczeń własnymi słowami próbuje tłumaczyć podstawowe pojęcia poznane podczas katechezy.
- Umiejętności – uczeń poprawnie wykonuje znak krzyża świętego. Proste zadania rozwiązuje przy pomocy katechety. Odróżnia dobro od zła. Przyjmuje postawę modlitwy. Szanuje symbole religijne. Uczeń nie modli się samodzielnie. Modli się z grupą. Próbuje śpiewać z innymi poznane podczas katechezy pieśni i piosenki religijne. Ma kłopoty z przestrzeganiem określonych na lekcji zasad .
- Aktywność – uczeń nie zgłasza się. Czasami odpowiada na pytania zadawane przez katechetę.
- Pilność i sumienność – uczeń rzadko odrabia prace domowe. Rzadko posiada na lekcji zeszyt przedmiotowy, zeszyt ćwiczeń, podręcznik. Zadania w zeszycie ćwiczeń wykonuje na lekcji przy pomocy katechety.

Ocena NIEDOSTATECZNA

- Uczeń nie opanował wymagań w zakresie oceny dopuszczającej.

III. Warunki i sposób realizacji

Na katechezie uwzględnia się właściwości etapu rozwojowego ucznia, poszukując sposobów osiągnięcia celów.

I etap edukacyjny:

Ważne jest wykorzystanie własnej aktywności dziecka, by przez żywy udział i osobisty wysiłek przyswoiło sobie nowe treści kształcenia. Zadaniem katechety jest rozbudzanie motywacji oraz inspirowanie ciekawych sposobów asymilacji wiedzy. Istotną rolę pełnią w tym procesie metody wyzwalające działanie i oparte na nim (m. in. praca z obrazem, metody plastyczne, konstrukcyjno-praktyczne, eksponujące, wycieczka, zabawa, metody oparte na działaniu). Służą one poznawaniu i emocjonalnemu związaniu ucznia z prawdą. Dziecko nie potrafi długo słuchać, uważać, rozumować. Należy mieć to na uwadze w stosowaniu podczas lekcji metod słownych. Jeśli już stosuje się opis, opowiadanie, pogadankę, muszą one dotyczyć konkretnych osób i wydarzeń.

Celem działań katechetycznych w klasach I-III jest położenie większego nacisku na emocjonalne i wolitywne przyłgnięcie do głoszonych treści. Do osiągnięcia tego celu służą takie metody, jak inscenizacja, drama, przedstawienie ról, opowiadanie, opis, pogadanka wzbogacone pracą z obrazem.

W formowaniu postaw wiary i modlitwy ważną rolę pełni naśladownictwo. Stąd istotna jest postawa katechety oraz wzorce postaci biblijnych i świętych.

Myślenie konkretno-obrazowe wymaga stosowania różnych metod pracy z obrazem, metod plastycznych oraz korzystanie z różnych środków audiowizualnych. Wyzwalaniu radości służy stosowanie śpiewu i zabawy katechetycznej. Pamięć mechaniczna, zwłaszcza na początku nauki szkolnej, winna być włączona do nauki prawd i zasad, sformułowań biblijnych, liturgicznych, modlitw. Celem uspołecznienia ucznia, często do tej pory związanego jedynie z najbliższymi w rodzinie, należy stosować metody aktywizujące i budujące wspólnotę.

II etap edukacyjny

Uwzględnienie specyfiki rozwojowej ucznia 9-14-letniego wymaga doboru odpowiednich oddziaływań dydaktyczno-wychowawczych, wykorzystując i włączając w proces katechetyczny predyspozycje ucznia. Podejmując zadanie pogłębienia wiedzy religijnej i jej systematyzacji, nauczanie religii winno akcentować podawanie i pogłębianie wiadomości religijnych, zmierzać do ich systematyzacji, hierarchizacji, budzić zainteresowanie problemami religijnymi, kształtować umiejętności. Pomocne w realizacji tych zadań okazują się zarówno metody podające, jak i poszukujące. Ich skuteczność zwiększa się w połączeniu z metodami pracy z obrazem, środkami audiowizualnymi, tym bardziej, że w pierwszej fazie omawianego przedziału wiekowego dziecko charakteryzuje jeszcze myślenie konkretnoobrazowe. Ważne jest aktywizowanie uwagi przez urozmaicone treści nauczania i różnorodność stosowanych metod.

Drogą rozwoju zainteresowań religijnych jest pobudzanie ucznia do zainteresowania aktualnymi wydarzeniami w życiu Kościoła, przeżywanymi okresami roku liturgicznego, wnikania w przeszłość, włączenie do grup duszpasterskich czy kół zainteresowań. Na tym etapie edukacyjnym historia wiary i Kościoła winna być przedstawiana jako wydarzenie interwencji Boga.

Ucniowie w tym wieku łatwo identyfikują się z bohaterami. Wychodząc naprzeciw tym zainteresowaniom, katecheza winna dostarczać im wzorców osobowych, przykładów konsekwencji życia wiarą. Uczeń pragnie głębszego uzasadnienia wiary; gotów jest podjąć trud szukania. Stąd istotne jest wykorzystywanie metod poszukujących i motywujących, które służą kształtowaniu umiejętności. Przy stosowaniu tego rodzaju metod katecheta musi liczyć się z możliwościami ucznia. Wykorzystane elementy metod liturgicznych i medytacyjnych winny służyć wprowadzeniu w liturgię i modlitwę.

Materiał biblijny, który winien być wykorzystany na tym etapie, odnosi się do zagadnień treściowych i wymagań szczegółowych zapisanych powyżej. Należy sięgać do starannie dobranych perykop, odnoszących się wprost do omawianego materiału.

IV. Elementy podlegające ocenie w czasie lekcji

wiadomości , umiejętności, postawa (zaangażowanie) aktywność

Szczególną uwagę zwraca się na prace dodatkowe wykonywane przez uczniów. Może to być przygotowanie do udziału w konkursach, w proponowanych zajęciach dodatkowych, wystąpieniach w szkole lub poza nią (o charakterze religijnym).

Ocenie przedmiotowej nie podlega brak zeszytu, podręcznika . Ma to wpływ na ocenę z zachowania - 3 brak nauczyciel wpisuje w formie uwagi do dziennika

Ocenianiu nie podlegają praktyki religijne.

V. Sposoby sprawdzania wiedzy

bieżące ocenianie :–kartkówki , sprawdziany , wypowiedzi ustne, testy , sprawdziany praktyczne , ocenianie aktywności uczniów na lekcjach- przynajmniej jedna ocena na semestr za plusy (za 4 uczniów otrzymuje 6) , ocenianie zeszytu lub kart pracy – raz na półrocze

VI. Praca z uczniem ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi

Podczas pracy z uczniami posiadającymi orzeczenie lub opinie wydaną przez poradnię psychologiczno-pedagogiczne o specjalnych potrzebach edukacyjnych dostosowuje się wymagania edukacyjne do indywidualnych potrzeb i możliwości psychofizycznych oraz edukacyjnych uczniów. Dokonuje oceny zgodnie z wytycznymi .

VII. Sposoby korygowania niepowodzeń szkolnych

Uczeń ma prawo poprawy ocen cząstkowych z religii w ciągu 14 dni od ich otrzymania. Zgłasza chęć poprawy i razem z nauczycielem ustalają dogodny termin , formę. Poprawiając ocenę uwzględnia się ją w ostatecznym wpisie w dzienniku jako średnią. Poprawiać daną ocenę można raz.

VIII. Sposoby wystawianie ocen półrocznych i rocznych

Ocenianie półroczne jest na podstawie średniej wszystkich ocen cząstkowych , które mają wagę 1. Ocena roczna uwzględnia ocenę za I półrocze .

IX. Zasady uzyskania oceny wyższej niż przewidywana

Uczeń ma prawo uzyskania oceny wyższej niż przewidywana ocena półroczna lub roczna . Zgłasza chęć poprawy i razem z nauczycielem ustalają dogodny termin , formę i zakres materiału .

X. Monitorowanie postępów pracy ucznia i ocenianie na lekcjach religii w systemie edukacji zdalnej.

Postępy ucznia w realizacji podstawy programowej będą monitorowane poprzez analizę pracy ucznia wykonywaną zdalnie (m.in. zapoznanie się z treścią materiałów udostępnionych przez katechetę, wykonanie poszczególnych zadań), umiejętność wykorzystywania przez ucznia posiadanych wiadomości podczas wykonywania zadań, umiejętność rozumienia i refleksyjnego przetwarzania tekstów biblijnych, umiejętność wyszukiwania, porządkowania i wykorzystywania informacji z zastosowaniem technologii informacyjno-komunikacyjnych.

Ocenie będą podlegały: rozwiązane udostępnione przez nauczyciela zadania , karty pracy, quizy, krzyżówki, zadania interaktywne, prace pisemne przygotowane przez ucznia, prace plastyczne, aktywność podczas łączenia.